

EGE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 6. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN MESLEK HASTALIKLARI EĞİTİMİ KONUSUNDA GÖRÜŞLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ*

Evaluation of The Opinions of Final Year Students About The Education of
Occupational Diseases at Ege University Medical Faculty

Aliye Mandiracıoğlu¹, A. Hilal Batı²

ÖZET

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi 6. sınıf öğrencilerinin eğitim süreçlerinde meslek hastalıkları konusunun ele alınmasına ilişkin görüşlerini değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel bu çalışmada Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi 2001-2002 ve 2002-2003 öğrenim yıllarında eğitim gören 6. sınıf öğrencileri araştırma kapsamına alınmıştır. Öğrenciler (N:350) araştırmacılar tarafından hazırlanan toplam 20 soruluk anketi öz-bildirim yöntemi ile doldurmuşlardır. Ankette yer alan sorularla öğrencilerin meslek hastalıklarının ve mesleki anamnezin önemi konusunda farkındalığını, eğitim gereksinimleri, aldıkları eğitim programı konusundaki görüşleri ve bu konudaki yeterlilik algıları belirlenmeye çalışılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin %55.3'ü erkektir ve yaş ortalamaları 23.4±1.2'dir. Hemen hemen tamamı (% 99.0) 3. sınıftan itibaren bu konuda her yıl eğitim almak istediklerini ve klinik stajlarda meslek hastalığı olgu örneklerini görmek istediklerini belirtmişlerdir. Öğrencilerin %42.3'ü meslek hastalıklarını fark edebilme ve %52.2'si ise mesleki anamnez almada kendine güvendiğini ifade etmiştir. Ayrıca öğrencilere meslek hastalıkları hakkındaki görüşleri sorulduğunda, %41.5'i meslek hastalıklarının çoğu zaman gözden kaçtığını düşünmektedir.

Sonuç: Tıp Fakültesi son sınıf öğrencilerinin meslek hastalıklarının önemini farkında oldukları saptanmıştır. Öğrenciler, klinik stajlarda verilen meslek hastalıkları eğitiminin daha etkin yapılandırılması gerektiğini belirtmişlerdir.

Anahtar Sözcükler: meslek hastalıkları, tıp eğitimi, iş

ABSTRACT

Background: The goal of this study is to evaluate the opinions of final year students about occupational health during their education at Ege University Medical Faculty.

Methods: This is a descriptive and cross-sectional study including final year students who were educated in the academic years 2001-2002 and 2002-2003. The students (N:350) answered a twenty-question questionnaire that was developed by researchers. The purpose of this questionnaire is to determine whether the students are aware of the importance of occupational diseases and occupational history, when and in which apprenticeship period they took occupational health education and whether they have met patients who have been diagnosed with occupational diseases.

Results: 55.3% of the students are men with an average age of 23.4±1.2. Almost all of them stated that they have wanted to have occupational health education available for each year since their third year at the faculty and to see occupational disease cases during their clinical training. 42.3% of the students were confident with regard to noticing the occupational diseases and 52.2% of the students were confident of taking history about occupational diseases. On the other hand, 41.5% of the students said that they frequently failed to notice occupational diseases.

Conclusion: We determined that final year medical students were aware of the importance of occupational health. Students revealed clearly that occupational disease education given during their clinical education must be structured more efficiently.

Keywords: occupational diseases, medical education, occupational health

¹ Doç. Dr., Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Bornova - İzmir aliye.mandiracioglu@ege.edu.tr

² Yrd. Doç. Dr., Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı, Bornova - İzmir

*IX Ulusal Halk Sağlığı Kongresi, 3-6 Kasım 2004, Ankara bildiri kitabında özeti yer almıştır.

GİRİŞ

Ülkemizde yapılan pek çok çalışmada, tıp fakültelerinin toplumun gereksinimlerine, sağlık sorunlarına ve bunların çözümlerine yönelik bir eğitim vermeleri gerektiği belirtilmektedir^{1,2}. Ülkemizin önemli sağlık sorunlarından biri de meslek hastalıklarıdır. Nüfusumuzun % 49'unu aktif olarak çalışan insanlar oluşturmaktadır. Bu nedenle çalışan nüfusun mesleki sağlık sorunları da sağlık hizmetlerinin kullanımında önemli bir yer tutmaktadır. Sosyal Sigortalar Kurumu (SSK) istatistiklerine göre 2004 yılında 83.830 iş kazası, 384 meslek hastalığı vakası meydana gelmiş, bunların 841'i ölümle sonuçlanmıştır. Yine 2004 yılında iş kazaları ve meslek hastalıkları

sonucu kaybedilen iş günü sayısı ise 1.983.410'dir. Bu rakamların yanı sıra SSK istatistiklerine yansımayan iş kazaları ve meslek hastalıkları sonucu kayıplar da dikkate alındığında sorunun önemi daha belirginleşmektedir³.

Önemli bir bölümü SSK kapsamında olan çalışanlar 2005 yılında yapılan düzenlemelerle tüm sağlık kurumlarında verilen sağlık hizmetlerinden yararlanmaktadır. Bu bağlamda hekimlerin hastalarında olabilecek mesleki sağlık sorunlarını fark etmelerini sağlayacak bir donanıma sahip olmaları önem kazanmaktadır. Bu donanımın tıp öğrencilerinin mezuniyet öncesi eğitimi sırasında sağlanması olanaklıdır^{4,5}. Diğer yandan da pek çok ülkede iş sağlığı konusunda mezuniyet öncesi verilen eğitimin sınırlı kaldığı vurgulanmaktadır⁶.

Ülkemizde mezuniyet öncesi iş sağlığı eğitimi genellikle 3. sınıfta verilmekte ve eğitimler meslek hastalıkları, iş kazaları, işyeri hekimliği, mevzuat, iş sağlığında korunma, örgütlenme, ergonomi, iş hijyeni, risk grupları konularını kapsamaktadır. Genellikle tüm halk sağlığı konuları içinde, iş sağlığı ile ilgili konular 1/10 oranındadır. Bu, tüm eğitim programında 8 saat/yıl yer tutmaktadır. Diğer taraftan tıp fakültelerinin 1/6'sının eğitim programları içinde iş sağlığı konuları yer almamaktadır⁷. Fakültemizde iş sağlığı eğitimi 2005 yılına kadar entegre eğitim programı içinde üç haftalık Halk Sağlığı ve Tıbbi Etik ders kurulu kapsamında 10 saatlik kuramsal derslerle yürütülmüştür. Bu derslerde iş sağlığına bütüncül yaklaşımla iş-çalışma-sağlık ilişkisi ve ülkemizde çalışma yaşamındaki sorunlar tartışılmaktadır. Bunun dışında 6. sınıfta Kırsal Hekimlik Stajı kapsamında işyeri gezisi uygulaması yapılmaktadır.

Bu çalışmanın amacı, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi 6. sınıf öğrencilerinin meslek hastalıkları konusunda aldıkları eğitime ilişkin görüş ve önerilerini değerlendirerek, iş sağlığı eğitim programının geliştirmesine katkı sağlayabilmektir.

YÖNTEM

Tanımlayıcı ve kesitsel bu çalışma, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde 2001-2002 ve 2002-2003 öğrenim yıllarında eğitim gören 6. sınıf öğrencileri çalışma kapsamına alınarak yürütülmüştür. Öğrencilere altıncı sınıf koordinatörlüğü tarafından yapılan aylık eğitim toplantılarının birinde ulaşılmıştır. Bu toplantılara katılım zorunlu olmadığı için, ilk yıl öğrencilerin % 59.2'sine (N:250), ikinci yıl ise % 60.0'ına (N:100) ulaşılabilmektedir. Her iki yıldaki öğrencilere uygulanan iş sağlığı eğitim programları arasında fark yoktur, ancak sınıflardaki toplam öğrenci sayısı farklıdır. 2002-2003 yılında toplam öğrenci sayısı bir önceki yıla göre 1/3 oranında daha azdır. Öğrenciler araştırmacılar tarafından hazırlanan toplam 20 soruluk anketi öz-bildirim yöntemi ile doldurarak yanıtlamışlardır. Ankette yer alan sorularla öğrencilerin meslek hastalıkları ve mesleki anamnezin önemi konusunda farkındalıkları, ve meslek hastalığı tanımlı hastalarla karşılaşmış ve karşılaşmadıkları, eğitim gereksinimleri, aldıkları eğitim programı konusundaki görüşleri ve bu konudaki yeterlilik algıları belirlenmeye çalışılmıştır. Resmi ders programında meslek hastalıklarına ilişkin konular halk sağlığı ders kurulunda ve göğüs hastalıkları stajında yer almaktadır. Ancak nöroloji, iç hastalıkları gibi klinik stajlarda meslek hastalıkları ile başvuran kişilerle karşılaşmış ve bu konularda bilgi edinebilecekleri öngörüsüyle öğrencilere ayrıca meslek hastalıklarına yönelik bilgileri hangi ders kurulları ve stajlarda gördükleri sorulmuştur. Meslek hastalıkları ile ilgili olarak halk sağlığı stajında aldıkları dersin hedeflerine göre hazırlanan önermelere öğrencilerin katılıp katılmadığı belirlenmiştir.

Araştırma verileri SPSS 11.5 istatistik programı ile değerlendirilmiş, istatistiksel analizler için ki-kare testi kullanılmıştır.

BULGULAR

Öğrencilerin çoğunluğu (% 55.3) erkek ve yaş ortalamaları 23.4 ± 1.2 'dir. Hepsisi de eğitimleri sırasında meslek hastalıkları konusundaki bilgilerini, halk sağlığı derslerinde ve göğüs hastalıkları stajında aldıklarını belirtmişlerdir. Diğer yandan % 99.0'u 3. sınıftan itibaren bu konuda her yıl eğitim almak ve klinik stajlarda meslek hastalığı olgu örneklerini görmek istediklerini bildirmişlerdir. Öğrencilerin sadece % 15.5'i son bir ay içinde meslek hastalığı olan bir hasta gördüklerini ve % 25.6'sı da mesleki anamnez aldıklarını belirtmişlerdir. Meslek hastalıklarını fark edebilme konusunda % 42.3'ü ve mesleki anamnez almada ise % 52.2'si kendisine güvendiğini ifade etmiştir. Daha önce mesleki anamnez almış olduğunu belirten öğrencilerin bu konuda kendilerine daha fazla güvendikleri belirlenmiştir (χ^2 : 18.8, $p < 0.01$).

Meslek hastalıklarının hedeflerine yönelik olarak hazırlanan önermelerle öğrenci görüşleri değerlendirilmiştir (Tablo 1). Öğrencilerin yarısından azı (% 41.5) “Meslek hastalıkları çoğu zaman fark edilmez” önermesine katılmaktadır. Oldukça büyük bir çoğunluğu (% 95.2) “Mesleksen anamnez almanın, meslek hastalıkları ve mesleğe bağlı hastalıkların tanısını koymada önemli olduğunu” düşünmektedir. Öğrencilerin % 45.2’si “Hekimler genellikle hastalıkların işe bağlı olabileceğini düşünmezler” önermesine katılmazken, % 30.1’i katılmaktadır. “Hekimlerin genellikle iyi bir mesleksen anamnez almadığı” görüşünü destekleyen ve reddeden öğrenciler hemen hemen aynı orandadır. Öğrencilerin büyük bir bölümü (~ % 92), “Pek çok iş kazası önlenabilir”, “İşçi sağlığında yasal düzenlemeler önemlidir” ve “Hastanede çalışan sağlık personelinin de mesleki sağlık sorunları vardır” önermelerine katılmaktadır. Bu önermelere verdikleri yanıtlardan öğrencilerin meslek hastalıkları ile ilgili belli başlı konularda oldukça duyarlı oldukları anlaşılmaktadır.

Öğrenci görüşleri değerlendirildiğinde iki sınıf arasında fark bulunamamıştır. Öğrencilerin önermelere verdiği yanıtlar ile daha önce meslek hastalıklarına yakalanmış bir hasta görüp görmeleri arasında bir ilişki saptanamamıştır. “Meslek hastalıklarının non-spesifik belirtileri olduğu” önermesine daha önce mesleksen anamnez almış olan öğrenciler daha yüksek oranda katılmaktadır (χ^2 : 4.16, $p < 0.05$). “Meslek hastalıklarının çoğu zaman fark edilemediği” önermesine ise kız öğrencilerin katılımı erkek öğrencilerden fazladır. (χ^2 : 9.69, $p < 0.01$).

Tablo 1. Öğrencilerin meslek hastalıkları ile ilgili önermelere katılımı

Önermeler	Katılmıyor	Kararsız	Katılıyor
1. Meslek hastalıkları çoğu zaman fark edilmez.	30.4	27.1	41.5
2. Mesleksen anamnez almak, meslek hastalıkları ve mesleğe bağlı hastalıkların tanısını koymakta önemlidir.	1.0	3.9	95.2
3. Hekimler genellikle hastalıkların işe bağlı olabileceğini düşünmezler	45.2	24.8	30.1
4. Hekimler genellikle iyi bir mesleksen anamnez almazlar	32.6	31.6	35.9
5. Mesleksen anamnez için meslek adı yeterlidir.	70.7	15.9	13.4
6. Meslek hastalıklarının belirtileri genellikle non-spesifiktir.	12.5	22.2	74.3
7. Pek çok iş kazası önlenabilir.	2.4	5.8	91.8
8. İşçi sağlığında yasal düzenlemeler önemlidir.	1.0	7.9	91.1
9. Hastanede çalışan sağlık personelinin de mesleki sağlık sorunları vardır.	2.4	4.3	93.3

TARTIŞMA

Bu çalışmada meslek hastalıkları eğitimi konusunda öğrenci görüşleri değerlendirilmiştir. Pek çok çalışmada, öğrenci geri bildirimlerinin eğitimde değerli bir değerlendirme yöntemi olduğu belirtilmektedir^{8,9,10}. Öğrencilerin hastalıkların mesleksen ve çevresel maruziyetler sonucu ortaya çıkabileceği bilinci ile tanılarında mesleksen yaklaşımı göz ardı etmemeleri gerekir. Bu nedenle eğitim programında bu konunun ilgili stajlar sırasında yer alması gereklidir. Doig çalışmasında (2000), geleceğin hekimlerinin mesleksen maruziyetleri nasıl önleyeceklerini bilmelerinin önemini vurgulamaktadır¹¹. Klinik eğitimleri sırasında öğrencilerin mesleksen nedenlere bağlı sağlık sorunları ortaya çıkmış birçok hasta görme şansları olduğu vurgulanmaktadır. Tıp eğitiminin bütüncül yaklaşımla multidisipliner bir öğrenmeyi de gerektirmesi nedeniyle klinik eğitimde meslek hastalıklarının yer alması yaşamsal olduğu belirtilmektedir^{12,13}. Klinik eğitim programında, mesleksen maruziyetlere bağlı sağlık sorunlarının yer aldığı örnekler mevcuttur¹¹. Bu çalışmada da öğrenciler göğüs hastalıkları dışındaki klinik stajlarında meslek hastalıklarının anlatılmaması ve olgu örneklerinin gösterilmemesinden yakınmaktadır. Akciğer meslek hastalıkları dışında pek çok kimyasala bağlı olarak santral sinir sistemi, lenfoid sistem ve genital sistemde sağlık sorunları ortaya çıkmaktadır. Bu nedenle klinik stajlarda öğrencilerle bu olguların tartışılması önem taşımaktadır.

Öğrenciler çalışma yaşamlarında işyeri hekimi, pratisyen hekim ya da uzman hekim olarak meslek hastalıkları olguları ile karşılaşacaklardır. Özellikle mesleksen ve çevresel maruziyetlere bağlı hastalıkların % 80’inin birinci basamakta pratisyen hekimler tarafından saptanabileceği tahmin edilmektedir¹⁴. Meslek hastalıklarının tanınması ve yönetimi ile ilgili öne çıkan sorunlar arasında tıp

eğitimi sırasında meslek hastalıklarına yeterince yer verilmemesi, meslek hastalıkları uzmanlığının halen temel uzmanlık dalı olarak tanımlanmamış olması, meslek hastalıkları konusunun üniversiteler ve diğer araştırma kurumlarında yeterli ilgiyi görmemesi ve meslek hastalıkları hastanelerinin yeterince tanınmaması gibi nedenler tanımlanmaktadır. Bunun sonucunda ise hekimlerin çoğu bir hastaya meslek hastalığı tanısı koysa bile idari anlamda ne önerceğini bilememektedir¹⁵.

Son sınıfa geldiği halde öğrencilerin çok az bir bölümünün meslek hastalığı olgusu görmüş ve çoğunun da mesleksi öykü almamış olması dikkat çekicidir. Diğer yandan önermelere verdikleri yanıtlardan da anlaşıldığı gibi öğrencilerin çoğunun meslek hastalıkları konusunda bilinçli ve farkında olduğu görülmektedir. Genellikle gözden kaçan mesleksi anamnez, iş ile ilgili hastalık ve yaralanmaların tanısında birincil araçtır¹⁶. Mesleksi anamnez alma yetersizliğinin nedeni olarak zaman darlığı, bilgi ve motivasyon yetersizliği, konunun önemini farkında olmama sıralanmaktadır¹⁷. Sokas ve arkadaşları yaptıkları çalışmada, öğrencilerin hazırladığı anamnezlerin yaklaşık yarısında meslekle ilgili öykü olmadığını tespit etmiştir¹⁸. Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde 1999'da yapılan bir çalışmada, incelenen hasta kayıtlarında, hekimlerin % 43.9'unun hastalarından meslekle ilgili herhangi bir bilgi almadıkları saptanmıştır¹⁹. İstanbul'da üç hastanede yapılan bir çalışmada, hekimlerin % 28.9'u mesleksi anamnez aldıklarını belirtmişlerdir. Ayrıca hekimlerin sadece % 5.6'sı mezuniyet öncesi iş sağlığı eğitiminin kendilerini yönlendirmede yeterli olduğunu ifade etmiştir²⁰.

Öğrenmeye yaklaşım nasıl olursa olsun, eğitimde hangi yöntem ve teknikler kullanılırsa kullanılsın eğitim programının toplumun önceliklerini kapsamaması ve toplumun sağlık hizmeti aldığı tüm kurumları içermesi gereklidir²¹. Bu bağlamda ülkemizin önemli bir sağlık sorunu olan meslek hastalıklarının mezuniyet öncesi eğitiminde kuramsal dersler yanında işyeri gezileri ve kliniklerde olgu örnekleri ile sürdürülmesi gereklidir.

Fakültemizde yeni geliştirilen ve son üç yıldır uygulanan eğitim programına entegre olarak planlanan toplum sağlığı alan dikey koridoru ile sağlık ve hastalık kavramına bütüncül bir bakışa sahip, içinde çalışacağı toplumun sorunlarının farkında olan hekimler yetiştirmek amaçlanmaktadır²². Bu programda iş sağlığı eğitimi için planlanan ders saatlerinde de değişiklik yapılmış ve daha erken dönemde kuramsal dersler yanında işyeri gezileri planlanmıştır. Ayrıca fakülte eğitim programında klinik stajlara ilişkin uygulamalarda da meslek hastalıklarına yer verilmesi konusu ele alınmıştır. Yeni program ile öğrencilerin meslek hastalıkları eğitimlerinin nasıl etkilendiği önümüzdeki birkaç yılda değerlendirilebilecektir.

KAYNAKLAR

1. Gürpınar E, Musal B, Aksakoğlu G, Uçku R. Comparison of knowledge scores of medical students in problem-based learning and traditional curriculum on public health topics. *BMC Medical Education* 2005; 5:7
2. Köksal S, Vehid S, Tunçkale A, Çerçel A, Erginöz E, Kaypmaz A, Sipahioğlu F, Özbal AN. Cerrahpaşa Tıp fakültesi öğrencilerinin tıp eğitimi ve mezuniyet sonrası ile ilgili tutumları. *Cerrahpaşa Journal of Medicine* 1999; 30 (4): 251-258
3. SSK İstatistik Yıllığı - 2004. Erişim tarihi: 30.11.2005
<http://www.ssk.gov.tr/sskdownloads/anasayfa/istatistik/istatistik2004/default.html>
4. Blue A, Chessman A, Schuman S, Mainos A. Medical students' abilities to take an occupational history: use of the WHACS Mnemonic. *Journal of Occupational and Environmental Medicine* 2000; 42(11): 1050-3
5. Goldman RH, Rosenwasser S, Armstrong E. Incorporating an environmental/occupational medicine theme into the medical school curriculum. *Journal of occupational and environmental medicine* 1999; 41(1): 47-52.
6. Frazier LM, Berberich NJ, Moser R, Cromer JW, Hitchcock MA, Monteiro FM, Greenberg G N. Developing occupational and environmental medicine curricula for primary care residents: Project EPOCH-Envi. *Journal of Occupational and Environmental Medicine* 1999; 41(8):706-711
7. Ergör A, Demiral Y, Kıran S. Türkiye'de Tıp Fakültelerinde iş sağlığı eğitimi: Bir durum saptama çalışması. *Toplum ve Hekim* 1999; 14(2): 93-95
8. , Turhan K, Yaris F, Nural E. Does instructor evaluation by students using a web-based questionnaire impact instructor performance? *Advances in Health Sciences Education* 2005; 10: 5-13
9. Musal B, Gürsel Y, Taşkiran HC, Özkan S, Tuna A. Perceptions of first and third year medical students on self-study and reporting processes of problem-based learning. *BMC Medical Education* 2004; 4:16

10. Thistlethwaite JE, Ewart BR. Valuing diversity: helping medical students explore their attitudes and beliefs. *Medical Teacher* 2003; 25(3):277-281
11. Doig C. Education of medical students and house staff to prevent hazardous occupational exposure. *Canadian Medical Association journal* 2000; 162 (3): 344-45
12. Wynn PA, Williams N, Snashall D, Aw TC. Undergraduate occupational health teaching in medical schools—not enough of a good thing? *Occupational Medicine* 2003;53:347-348
13. Wynn PA, Aw TC, Williams NR, Harrington M. Teaching of occupational medicine to undergraduates in UK schools of medicine. *Occupational Medicine* 2003;53:349-353
14. Thompson JN, Brodtkin CA, Kyes K, Neighbor W, Evanoff B. Use of a Questionnaire to Improve Occupational and Environmental History Taking in Primary Care Physicians. *Journal of occupational and environmental medicine* 2000; 42(12):1188-94
15. Karadağ ÖK, Akkurt I, Ersoy N. Meslek hastalıklarının tespit edilememesinin nedenleri ve doğurduğu sonuçlar. *Toplum ve Hekim* 1998; 13,(3):185-9
16. Felton J. The occupational history: A neglected area in the clinical history. *The Journal of Family Practice* 1980;11:33-39
17. Harber P, Merz B. Time and knowledge barriers to recognizing occupational disease *Journal of Occupational and Environmental Medicine* 2001; 43(3)
18. Sokas R, Orellana L, Day S. Using review of medical charts to teach occupational health. *Journal of Medical Education* 1988;63:125-130
19. Çımrın AH, Sevinc C, Kundak I, Ellidokuz H, İtil O. Attitudes of medical faculty physicians about taking occupational history. *Medical Education* 1999 Jun;33(6):466-7
20. Malat G, Aslan VY, Özden YI, Kıyan A. İş sağlığı, meslek hastalıkları eğitimi ve mesleki anamnez konusunda hekimlerin tutum ve görüşleri: bir alan araştırmasının betimleyici sonuçları. 4. Ulusal Halk Sağlığı Kongresi, Didim, 1994
21. Saçaklıoğlu F. Topluma yönelik topluma dayalı tıp eğitimi. Ulusal Tıp eğitimi Kongresi, 12-16 Nisan 2004, Şanlıurfa
22. Saçaklıoğlu F, Gürsoy Ş T, Çiçeklioğlu M, Türk M, Öcek ZA, Karababa AO, Mandıracıoğlu A, Kitapcıoğlu G, Durusoy R, Erol N, Hassoy H, Davas A, Ergin I, Döner B, Özakbaş E. Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Eğitim programında Toplum Sağlığı Alan dikey koridoru. 9. Halk Sağlığı Günleri, GATA, 28 Eylül-1 Ekim 2005, Ankara